

Dopis

Oto Mádr

9. 2. 2001

Jana Sokola jsem poznal jako primána na Arcibiskupském gymnáziu v Dejvicích, kde jsem po válce necelý rok učil náboženství. Ve třídě převyšoval ostatní všestranně, jak věděním, inteligencí a spoluprací, tak kultivovaným vystupováním. Protože jsem poznal jeho otce, architekta Sokola, vidím to jako logické.

Za Pražského jara, po mém návratu z komunistického vězení, jsme se ocitli ve vztahu spolupracovníků při obnovování života církve. Pomáhal se samozřejmostí demokratizaci společnosti, ačkoliv měl co dohánět ve studiu, protože byl v předchozích letech odstaven do praktického zaměstnání.

O jeho charakteru svědčí, že mu je cizí kariérismus, naopak je ochoten sloužit zejména svým neobyčejným talentem sdělovat vědění. Přitom svá ztracená léta spíše bagatelizuje, ale bez rozpaků přijal vysoký úkol ministra školství a stejně klidně se vrátil k práci na univerzitě a k literární aktivitě (včetně překládání), opět jako ke službě.

ThDr. Oto Mádr